

Reseberättelse London 18-22 januari 2016

Märta Jakobsson

Vuxenutbildningen

Orust Kommun

Fick i januari förmånen att åka med till London inom Erasmus +, ett program som syftar till att öka kompetens och anställningsbarhet samt att modernisera olika utbildningar. Vi var en grupp på 12 personer från Västsverige som åkte dit och blev väl emottagna av representanter från ELN Partner, ett nätverk för utbildning och lärande.

Första dagen inleddes med ett besök på Wellcome collection, där utställningen Tibet's Secret Temple nu pågår. Här visades många vackra bilder men även på hur buddhismens sätt att utöva yoga och meditation kan leda till fysiskt och psykiskt välbefinnande.

På samma museum finns också utställningen Medicine now, en utställning som intresserade mig som är sjuksköterska och lärare inom Vård- och omsorgsprogrammet. Utställningen visar på vad som hänt inom området under 1900-talet, bland annat inom genetik och obesitas (fetma-)-forskning.

Efter museibesöket åkte vi vidare till Camden Market, där vi förstas åt lunch i form av Fish & Chips. Området ligger invid Regent's Canal, där hästar förr användes som dragdjur utefter kanalen. Numera används stallarna och andra intilliggande byggnader till butiker, som säljer lite av varje.

På kvällen åt vi gemensam middag och avnjöt härlig musik.

Vi åkte alla på denna resa med lite olika syften. Det stora flertalet av gruppen valde att besöka den årliga Bett-mässan, där Bett står för British Educational Training and Technology Show. Där visas senaste nytt inom den informationsteknologi, som används inom utbildning.

Själv var jag mer intresserad av att få lägga till ytterligare kunskap inom vård- och omsorgsområdet, så vad passar väl inte bättre än att besöka Florence Nightingale-muse´et.

Detta gjorde jag på onsdagen tillsammans med min alldeles egna guide Vaishali Prazmari från ELN Partner. Även om det ingår att vara orienterad om allt det som Florence Nightingale tillfört världen, så var det intressant att få en lite djupare inblick i hennes uppväxt och sociala liv. Fick på museet också sällskap med en skolklass där barnen var i 7-8-årsåldern och de gick verkligen in för att skaffa sig kunskap om denna fantastiska och framsynta sjuksköterska.

Och se, här kom självaste Florence!

Började torsdagen med ett besök på Royal College of Physicians för att se utställning om drottning Elisabeth I:s livläkare John Dee (1527-1608). Han var förvisso livläkare men ägnade sig även åt sådant som idag säkerligen skulle leda till indragning av hans läkarlegitimation. Men för den delen, han gick aldrig färdigt sin läkarutbildning. Ändå fick han förtroendet att bli livläkare. Säkerligen hade han goda färdigheter inom området.

Här står jag mitt i skolans örtagård. Väldigt mycket grönt fastän mitt i januari.

Eftermiddagen veks åt det som var mitt huvudsyfte med resan – att skapa kontakter med ett college för lärar- och elevutbyte. Min guide hade förberett ett möte med en lärare inom det som motsvarar vårt Vård- och omsorgsprogram och rektor på Westminster College i Paddington för att resonera om detta. Detta föll väl ut såtillvida att man därifrån gärna skulle vilja ge några av sina elever möjlighet att åka utomlands för några veckors praktik, då många av skolans elever annars inte har de ekonomiska resurser som krävs för en utlandsvistelse. Sverige är i deras ögon ett stabilt land med gott rykte, vilket ju är en fördel vid utbyten. Rektor påtalade att även de var välvilligt inställda på att ta emot elever från oss och att vi ytterligare får diskutera upplägget för utbyte så att det blir så bra som möjligt för aktuella elever.

Vaishali framför Westminster College

Då Westminster College även har program för konst, design och fotografering inbjöds vi att senare på eftermiddagen lyssna på en presentation av ett elevarbete. Vi hade inte fått information om varken upplägg eller innehåll, så vi blev oerhört imponerade och tagna av den teaterföreställning som uppfördes av tre elever och en lärare. Den handlade om ett brännhett ämne, dagens radikaliserings, och jag kan inte säga annat än det var både skrämmande, intressant, lärorikt, stundtals lite småroligt och oerhört väl genomfört av elever som var cirka 18-19 år gamla.

Nästa dag, på fredag avslutades resan, men vad hände när jag kom hem? Jo, vårdverksamheten på Orust blev informerade om min resa och på min fråga om de har möjlighet att ta emot några engelsktalande elever inom vård- och omsorgsutbildning, så svarade de entusiastiskt Ja. Inte nog med det, de erbjöd sig också att ta emot eleverna under vissa delar av sommaren. Delvis för att det även då finns tillgång till handledare men även för att kunna visa Sverige när det är som vackrast!

Man tar sig allt fram på något vis. Och tunnelbanan var välskyltad.